

Via ferrada del Tossal Gran de l'Aixovall (Andorra)

Data: dissabte 20 de febrer de 2010

Participants (4): Maria Alías, Joan Gassol, Encarna Hidalgo, Joan Marquès.

Temps emprat total : 1 hora 30 minuts.

Aquesta via ferrada es troba a Sant Julià de Lòria (Andorra). Sortim de Reus als vols de les 7 del matí amb destinació a Andorra on hem tingut la sort de trobar allotjament just a pocs metres de l'inici de la via, cosa que ens facilita en gran manera el nostre desplaçament.



Un cop ens hem acomodats a les nostres habitacions i ens hem vestit per a la ocasió, ja tocades les 11 ens disposem a encerclar el primer tram de sirga amb els nostres mosquetons, no sense que abans en Joan doni quatre instruccions sobre la seguretat a la Maria i hagi fet un repàs del material, ja que aquest serà el primer cop que ella s'enfronti amb una activitat d'aquestes característiques.

Els esblanqueïts cims propers ens donen una clara referència de la fredor de les aigües del Valira que veiem als nostres peus i que encara que llueix el sol molt ens guardarem de fer-hi una capbussada.

Després de una mena de flanqueig per una paret herbada equipada amb sirgues i algú que altre passamà metàl·lic fem cap al punt d'inici real de la via, un tram vertical per una paret escopidora amb petites rotllanes de gel. Ens ancorem a la sirga que penja de més amunt. Quina emoció!!

La sensació de guanyar alçada durant tota la via es fa patent al tenir com a referència el corrent del riu que veiem sempre sota nostre però cada cop es més estret i llunyà. Una mena de lletia rocosa molt àeria que hem de vorejar i seguir amunt pel costat ocult ens dóna una sensació de descàrrega adrenalínica que marxa tan ràpid com ha vingut, al comprovar lo ben equipada que està tota aquesta part del traçat. Un flanqueig, una tirada recta amunt, una panxa rocallosa i enseguida la barana que ens indica el punt culminant d'aquesta via i un lloc ideal per admirar tota la vall del Valira.



Poses, fotos, moment per respirar fondo i admirar tota la bellesa d'aquest paisatge pirinenc amb els cims emblanquits per la neu caiguda fa poques hores. Un sender amb marques grogues i vermelles que seguim cap a l'esquerra ens durà de nou a Aixovall, petit poble que pertany a la parròquia de Sant Julià de Lòria i que encara conserva quatre cases típiques de la zona (contant també l'ermita dedicada a Santa Filomena i una mena de rústec restaurant de fusta amb figura a la balconada).

